

THE ESTATE OF THE LATE CONSUL EINAR RIIS
c/o HERMAN J BERGE
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

Tor-Aksel Busch
Riksadvokat
Postboks 8002 Dep
0030 Oslo

Luxembourg 22. desember 2008

Att : Riksadvokaten
Re : Anmeldelse – Trygve Hegnar, Kjetil Sæter, m.fl.
Case # :
Your reference :
Our reference :
Posting by : Faks og alm. post
Your fax # : 0047 22 33 31 12
Numbers of pages : 12
Attachment : 4 (9 s)
Copy : Kongen, Stortingets Presidentskap; EOS-Utvalget

Herved anmeldes følgende personer for brudd på straffelovens bestemmelser om press, trusler, og ulovlig overvåking:

Gjerningsmenn:

Trygve Hegnar (journalist og eier av Finansavisen), ukjent adresse.

Kjetil Sæter (journalist i Finansavisen), ukjent adresse.

Gjerningsdato:

Perioden 23. november 2008 til dags dato.

Gjerningssted:

Hegnars mediehus.

Beskrivelse av de straffbare forhold:

Som riksadvokaten er kjent med døde Einar Riis 30. mai 2006. Einar etterlot seg testament hvor jeg er utpekt som testamentseksekutor. Det er ikke reist protester mot testamentet innen den frist som arveloven §70, annet ledd, setter. Testamentet er således gyldige. En liste med kreditorer er nevnt i testamentet. Ved en gjennomgang av Einar Riis' dokumenter, har jeg funnet kravbrev fra flere personer, de såkalte kreditorer. Jeg har kontaktet disse og bedt om en avklaring hvorvidt de fortsatt mener å ha krav mot dødsboet.

Reidar Berglund, en av kreditorene, har besvart min henvendelse i sitt brev av 1. desember 2008, og har i den forbindelse levert inn sitt krav per 16. juli 2005 på Kr. 2.004.225,-, pluss renter, samt dokumentasjon på kravet.

Bilag nr 1 : Brev av 1. desember 2008 fra Reidar Berglund til dødsboet v/undertegnede.

Kravet er videresendt til relevante domstoler som behandler dødsboet; Monaco, Sverige, Norge.

I en av samtalen med Berglund – etter at hans brev ble avsendt – ble spørsmålet reist hvilken rentesats Berglund kunne benytte mht sitt krav, hvorpå jeg mens vi snakket beregnet kravet med forskjellige rentesatser, da jeg på det tidspunkt ikke hadde undersøkt gjennomsnittrenten (morarente) for perioden 1976 – 2008. Et av beløpene som kom opp i denne samtalen var ca kr. 4 millioner. Beløpet kom opp etter en beregning av kravet på kr 45.000,- over 32 år med en gjennomsnittrente på 15%.

Dette førte til at Berglund ba meg om å undersøke hva gjennomsnittlig morarente har vært i perioden, med henblikk på å eventuelt korrigere kravet mot Einar Riis' dødsbo. Ved gjennomgang av morarenten for perioden fant jeg at gjennomsnittrenten har vært 13.18%.

Berglunds krav ble således ikke korrigert.

I usignert faks fra Trygve Hegnar – ansvarlig journalist for faksen er angivelig Kjetil Sæter – av 19. desember 2008, blir det reist en rekke spørsmål over et ikke spesifisert tema:

"Vi planlegger å publisere en artikkel i løpet av julen, og hvis du ønsker å bringe din versjon av begivenhetene er det derfor svært viktig at jeg nå får svar..."

Bilag nr 2 : Faks av 19. desember 2008 fra Trygve Hegnar og/eller Kjetil Sæter.

Det nevnes ikke med ett ord hva jeg *konkret* skal forsvare meg mot (en artikkel, om hva? Min versjon, av hva?). Det eneste som står igjen er en trussel; **sva innen mandag kl 14, eller vi skal ødelegge deg!**

Spørsmålene fremstår objektivt som kaotiske, og fremsatt uten at journalistene helt vet hvorfor. Journalistene har ikke forsøkt å bygge opp et grunnlag før det stilles spørsmål, og det sies som sagt intet nærmere om *hva* det er denne Hegnar/Sæter skal skrive om. Vi står her *ikke* overfor et journalistisk arbeid. Tvert imot fremstår spørsmålene som en ren videreformidling av anklager som man kjenner igjen i utbrudd som har kommet fra "advokat" Ole Kristian Aabø-Evensen de seneste 5 årene. Derved fremstår Hegnar/Sæters faks snarere som en medvirkning til trusler og utpresning i forbindelse med behandlingen av Einar Riis' dødsbo, og vårt arbeid med å avdekke ulovlige plasseringer av overskuddet fra norske sjømenns arbeid gjennom de siste 60 år i Viking Bank, Zurich, en ulovlig virksomhet som Trygve Hegnars far, Per, har medvirket i.

Trygve Hegnar og Kjetil Sæter anmeldes herved for straffbart press og trusler, samt for å ha forstyrrt privatlivets fred. Riksadvokaten bes om å etterforske hvorvidt denne trusselen (faksen) er fremsatt i forbindelse med de anmeldte trusler og press som er blitt utøvet fra miljøet rundt de to kriminelle "advokatene" Ole Kristian Aabø-Evensen og Ingjald Ørbeck Sørheim, hvor disse i sitt arbeid – ved benyttelse av straffbare metoder – søker å presse meg ut som testamentseksekutor for Einar Riis' testament.

Det skal også nevnes at Trygve Hegnar og/eller Kjetil Sæter drev og ringte meg gjennom nær hele arbeidsdagen fredag 19. desember 2008. Oppringningene opplevdes som desperate/paniske, like fullt var de til stor sjenanse, idet telefonen kunne ringe i omkring 5 minutter før de la på og forsøkte på ny. Andre viktige samtaler kunne derved oppleve å ikke komme igjennom. Dette er et klart brudd på privatlivets fred, og forholdet anmeldes herved.

Avslutningsvis i faksen av 19. desember 2008 stiller Hegnar/Sæter følgende spørsmål:

"Hvorfor ba du Reidar Berglund fremme et krav på fire millioner kroner – senere rettet til 2.004.225 kroner pluss renter – mot dødsboet til Einar Riis?"

For det første har jeg ikke bedt Reidar Berglund om å fremme krav mot noen. Som jeg har nevnt ovenfor finnes det intet skriftlig mht min beregning av kravet med de forskjellige rentesatser. Det eneste som eksisterer mht de nevnte 4. millioner, er min uttalelse i denne telefonsamtalen. Like fullt gjengir Hegnar/Sæter dette beløpet presist.

Dette betyr at Trygve Hegnar og Kjetil Sæter er i besittelse av en **avskrift av telefonsamtale** mellom Reidar Berglund og meg. Vi er således blitt utsatt for ulovlig overvåking og telefonavlytting, og jeg begjærer umiddelbar arrest av de to nevnte journalister, Hegnar og Sæter, samt razzia på alle kontorer både hos Finansavisen og Kapital, hjemme hos disse to journalister, samt alle andre steder hvor man kan anta at slike bevis kan være skjult, for på den måten å sikre seg beviser på straffbar avlytting og overvåking, og derved også få avklart hvem i Norge som står bak overvåking og telefonavlytting mot meg og min familie i Luxembourg. Vi står her overfor Cross-border crimes hvor saken etter dette er et internasjonalt anliggende.

Jeg begjærer også at det foretas sikring av bevis med henblikk på å få avklart hvorvidt Hegnar Media, Trygve Hegnar eller Kjetil Sæter har mottatt penger for å iverksette press og trusler mot meg. Det kan heller ikke utelukkes at Hegnar/Sæter har betalt andre for å presse/true folk til å ta kontakt med Hegnar/Sæter. Det er i den forbindelse blitt opplyst at arbeiderpartiløpegutten og Treholt-vennen Ingjald Ørbeck Sørheim har insistert på at Reidar Berglund *må* ta kontakt med Sæter i Finansavisen. Her blir det da viktig å nevne at Ingjald Ørbeck Sørheim i realiteten er personlig konkurs. Hans eiendom på Bygdøy er pantsatt til over husets verdi, og han skylder i tillegg Einar Riis' dødsbo nær 1 million kroner. Se bilag 3.

Bilag nr 3 : Låneavtale mellom Einar Riis og Ingjald Ørbeck Sørheim av 4. februar 2004.

Ørbeck Sørheim betalte ett avdrag, og stakk deretter av med pengene. Som motangrep mot Einar Riis' krav, truet og presset han Einar til å tro at han skulle være ansvarlig for et tap på opp imot kr 70 millioner overfor bondefangerne Vidar og Morten Strandskogen, se bilag 4, hvor Ørbeck Sørheim ubeskjedent truer Einar på side 3, nederst.

Bilag nr 4 : Brev fra Ingjald Ørbeck Sørheim til Einar Riis av 24. august 2005.

Jeg begjærer således riksadvokatens etterforskning og tiltale også mot Ingjald Ørbeck Sørheim som synes å stå i ledtog med Hegnar/Sæter. Videre begjærer jeg riksadvokatens kvittering på at anmeldelsen er mottatt og tatt under behandling.

Mitt erstatningskrav bes tatt med i straffesaken mot de anmeldte.

Idet jeg av erfaring vet at riksadvokat Tor-Aksel Bush kommer til å forpurre og legge lokk også på denne anmeldelsen, i et forsøk på å beskytte dette kriminelle miljøet som er i virksomhet i Oslo-distriktet, sendes anmeldelsen også til Kongen, Stortingets Presidentskap samt EOS-utvalget, dette i et håp om at noen en vakker dag tør eller i det minste av hensyn til den frie borger og et fritt Norge tvinger seg selv til å reise seg opp mot dette kriminelle nettverket (H.M.K. Okkupasjonsberedskap, det tidligere Stay Behind etablert av en av Norges verste forbrytere både i fredstid så vel som krigstid; likvidatoren Jens Christian Hauge) som synes å ha overtatt de viktigste posisjoner i det norske samfunn.

Luxembourg 22. desember 2008

Herman J Berge,
Testamentary Executor of the estate of the late consul Einar Riis.

MOTTATT
10 DES. 2008

REIDAR BERGLUND
VESTLYKKJA 16 B
2034 HOLTER.
NORWAY.

Herman J. Berge
665 rue de Neudorf
2220 – Luxembourg
LUXEMBOURG.

EINAR RIIS - HANS DØDSBO.

Jeg henviser til Deres brev med varsel om fremsetting av krav mot Einar Riis, - hans dødsbo.

Vedlagt følger kopier og dokumentasjon i forbindelse med mitt arbeide for Einar Riis og hans ektefelle Amelia Riis.

Jeg har arbeidet for Riis helt fra hans henvendelse en søndag morgen sommeren 1974, og til 2005, etter utallige henvendelser fra ham om bistand for å finne den skjulte formue etter Olsen Ugelstad, og Kristoffer Olsen.

Dokumentasjonen skulle være tilstrekkelig i seg selv.

Mitt formelle krav mot Einar Riis – hans dødsbo er følgende:

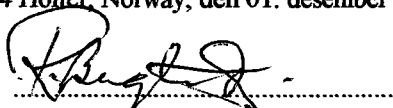
Tilgode: pr. 16 juli 2005

Kr. 2.004.225,00.

12 % morarente fra den 16. juli 2005 til 31. desember 2007.

18 % morarente fra den 01.januar 2008 til den dag kravet blir innfridd i sin helhet.

2034 Holter, Norway, den 01. desember 2008.

Reidar Berglund.

FAKS BILAG 000002**Finansavisen****Hegnar Media**

DATO: 19/12 -08

TIL NR./TO NO.: 00 352 26431211

ATTN: Herman Berge

FRA/FROM: Kjetil Sæter, Finansavisen

ANTALL SIDER INKL. DENNE/NO. OF PAGES INCL. THIS PAGE: 3

Adresse:
Boks 222, Vinderen
0319 Oslo

Besøksadresse:
Hoffsvelen 70 A
0377 Oslo

Telefon: 23 29 63 00
Telefaks: 23 29 63 01
Faks ann.avd: 23 29 63 19
E-post: post@hegnar.no
www.hegnar.no

Bakgrø:
7129.05.06063
Postgrø:
0825 0666048

Foretaksregistrert
NO 930 213 675 MVA

Hei.

Jeg har tidligere sendt deg tre mailer, henholdsvis 4. desember, 10. desember og 18. desember, med spørsmål vedrørende Riis-saken, men kan ikke se at jeg har fått svar. Jeg har benyttet følgende epost-adresser: herman.berge@rettsnorge.no, herman.berge@rettsnorge.org og webmaster@rettsnorge.no

Jeg har også forsøkt å ringe deg i Luxembourg på følgende nummer - +352 43 12 65 og +352 661 63 39 86, men uten resultat. Vi planlegger å publisere en artikkel i løpet av julen, og hvis du ønsker å bringe din versjon av begivenhetene er det derfor svært viktig at jeg nå får svar, eller eventuelt en tilbakemelding på at du ikke ønsker å kommentere saken.

Svarene må være meg i hende - enten på e-mail eller telefon **innen klokken 14 mandag 22. desember.**

Her følger spørsmålene:

- Det foreligger nå to rettskraftige fraværdommer i Norge, der dine avtaler med Einar og Amelia Riis, underkjennes. Hvorfor har du ikke anket dommene?
- Du er dømt til å betale et betydelig millionbeløp til Amelia Riis. Kommer du til å gjøre det?
- På hvilket grunnlag ønsker du å umyndiggjøre Amelia Riis?
- I dommene er det dokumentert med bankutskrifter at du har mottatt et betydelig millionbeløp av Einar og Amelia Riis. Bestrider du dette? Hvorfor har du ikke oppgitt disse pengene til skattemyndighetene?
- Hvorfor mener du at du - i tillegg til alle millionene du allerede har fått - har krav på 27,9 millioner kroner av Amelia Riis' forlik med staten?
- Hvorfor benytter du YouTube som kanal for å fremsette til dels grove beskyldninger mot familien Riis og andre?
- Hvorfor meldte du flytting til Luxembourg få dager etter at du mottok forliksklagen fra Amelia Riis?
- Du har til TV2 sagt at du betalte 5,7 millioner for huset ditt i Luxembourg. Stemmer det?
- I stevningene i Norge fremsettes det til dels grove beskyldninger mot deg i forbindelse med at du skal ha manipulert Einar og Amelia Riis. Hvordan forholder du deg til det?
- I flere av dine skriv hevder du at det var du som skaffet Einar og Amelia Riis rekordforliket med staten. Tidligere justisminister Odd Einar Dørum sier at du "overhodet ikke var avgjørende for forliket". Hvordan forholder du deg til det?
- Advokat Ingjald Ørbeck Sørheim sier du påførte far og sønn Strandskogen store problemer da du plutselig trakk deg som prosessfullmektig for dem. Hvorfor gjorde du det?
- Hvilken dokumentasjon har du på at Einar Riis var en av verdens største våpenhandlere?
- Hvorfor har du saksøkt den franske staten m.fl. for nesten to milliarder kroner på vegne av Einar Riis' dødsbo uten å konsultere med familien Riis?
- I din stevning av Sarkozy, fyrst Albert II, den franske staten m. fl. hevder du at det ifølge en kort nyhetsmelding fra Reuters nå må være klart at det var et fransk fly som skjønt ned DC-9-maskinen ved Ustica i 1980. I den samme nyhetsmeldingen står det å lese at

tidligere president Cossiga sier at italienske agenter **hadde fortalt ham** at det var et fransk fly. Hvordan kan du presentere det som fullgod dokumentasjon?

- Hvorfor ba du Reidar Berglund fremme et krav på fire millioner kroner – senere rettet til 2.004.225 kroner pluss renter – mot dødsboet til Einar Riis?

Har du flere kommentarer som ikke dekkes av disse spørsmålene, setter jeg pris på at du også viderebringer disse.

Vennlig hilsen

Kjetil Sæter

Journalist

Finansavisen

Tlf: +47 23 29 63 36

Mob: +47 906 38 745

Fax: +47 23 29 63 01

E-post: kjetil.seter@finansavisen.no

Låneavtale

Det er i dag inngått slik låneavtale mellom Einar Riis og Ingjald Ørbeck Sørheim (IØS)

1. Einar Riis låner IØS kr 500.000,-
2. Lånet utbetales dags dato, den 4 februar 2004.
3. Lånet forrentes med 3 ½ % som betales kvartalsvis 4/5, 4/8, 4/11 - 2004 og 4/2 2005.
4. Renter betales med kr 4.375,- pr kvartal.
5. Renten reguleres en gang pr år. Første gang den 4 februar 2005, med sikte på å ligge 1 ½ % over Norges Banks rente.
6. Arbeid som IØS skal utføre etter avtale med Herman J Berge og Einar Riis, kan anvendes som avskrivning av lånebeløpet.

Långiver:

Einar Riis
Michelets vei 23 A
1366 Lysaker

Låntaker:

Ingjald Ørbeck Sørheim
Theodor Løvstadsvei 40
0286 Oslo

Oslo den 4 februar 2004

Einar Riis
Michelets vei 23 A
1366 Lysaker

Oslo, 24. august 2005

1. Innledning.

Jeg viser til tidligere samtaler og flere brev fra deg.

Jeg er forbauset over at du fortsatt sier at du ikke har mottatt kjennelsen av 1. juni 2005 fra Oslo Skifterett og Byskriverembete, og heller ikke prosesskrivet av 31. mai 2005 fra min advokat Halvard Leirvik i advokatfirmaet Hjort DA. Oslo Skifterett har sendt meg din kvittering, datert 8 juni, for at kjennelsen er blitt forkynt for deg. Jeg vedlegger kopi av denne, (**Vedlegg 1**) og kopier av prosesskrivet (**Vedlegg 2**) og av kjennelsen (**Vedlegg 3**).

2. Avtaleforholdet fra februar 2004, låneforholdet og mine motkrav.

Min gjeld til deg er bortfalt fordi jeg har motkrav som overstiger lånebeløpet med renter. Dette er omtalt under pkt. 2,1 i prosesskrivet av 31. mai d.å. Dette har jeg også forklart i en rekke samtaler, men du insisterer på at du bare vil snakke om det opprinnelige lånet og ikke om de øvrige sider av vårt avtaleforhold av februar 2004. Jeg må derfor kort gjennomgå dette.

Det var du og Herman J. Berge som kontaktet meg i januar/februar 2004 med ønske om å engasjere meg i arbeidet med Amelia-Riis-sakene. Kontakten ble formidlet av Vidar og Morten Strandskogen som hadde engasjert Berge i deres sak mot Staten.

Jeg hadde på denne tid kontorfellesskap med advokatene Feydt og Hamborgstrøm, med rimelig husleie og alt nødvendig utstyr. Jeg hadde derfor intet behov eller ønske om å endre min arbeids- og kontorsituasjon, og nølte derfor med å gå inn på et oppdrag som jeg forsto kunne bli meget omfattende. Berge argumenterte likevel meget energisk for å inngå et samarbeid; det ble holdt flere møter med ham og Strandskogen, og etter hvert også med deg til stede. Som du vil huske fant det konkluderende møte sted hos meg 4. februar 2004 med følgende deltakere: Einar Riis, Herman J. Berge, Vidar Strandskogen, Morten Strandskogen og meg selv.

I samtalene før og under møtet 04.02.04 la du og Berge avgjørende vekt på et kjernespørsmål: Berge måtte oppnå ansettelse hos en advokat som kunne være hans prinsipal. Berge hadde ikke advokatbevilling og hadde enda en tid igjen før han kunne få egen bevilling. Han var engasjert i en rekke saker, både for din familie og for andre klienter. Han hadde arbeidet som advokatfullmektig hos advokat Olav P. Stavland. Det ble sagt at han skulle slutte hos Stavland, med den begrunnelse at «Stavland var umulig».

I ettertid har Stavland opplyst at det i virkeligheten var han som sa opp Berge. Stavland opplyser at Berge nektet ham innsyn i korrespondanse Berge hadde hatt med domstolene og andre, dokumenter som var sendt til og fra Stavlands kontor, i hans navn og under hans autorisasjon. Stavland har overfor meg i 2005 opplyst at han reagerte sterkt på denne umulige forståelse av forholdet mellom prinsipal og fullmektig, og at han var meget bekymret for det ansvar dette kunne påføre ham.

Stavlands og Berges versjon av det som skjedde kan ikke begge være korrekte. To sterke grunner taler for at det er Stavlands versjon som er den riktige: Ingen prinsipal kan akseptere at han ikke har tilgang til og kontroll over korrespondanse som går til og fra hans kontor, i hans navn og under hans ansvar. Den ekstreme travelhet Berge hadde med å komme ut fra Stavlands kontor, tyder også klart på at Stavland ønsket å avslutte forholdet omgående.

NEI

Berge befant seg altså i en tvangssituasjon, uten at jeg fikk vite grunnen til dette eller hvor alvorlig presset på ham var. Jeg nølte fortsatt med å bryte opp fra en tilfredsstillende kontorsituasjon og med å påta meg et omfattende nytt ansvar; jeg foretrekker å drive min virksomhet som enmannsfirma, og hadde i mange år arbeidet uten ansatt fullmektig. Jeg begrunnet videre min nøling med at jeg hadde en vanskelig likviditet pga. store utlegg og tap i to rettssaker.

Det var på denne bakgrunn jeg fikk tilbudet om et lån som kunne styrke min likviditet og samtidig være en sikkerhet for de husleie- og andre kostnader jeg ville pådra meg ved å ansette Berge og leie nytt kontor til oss begge. Låneavtalen fastslår at utført arbeid skulle faktureres mot lånesaldoen. For meg var det også et viktig moment, som kom klart fram i samtalene, at jeg ønsket å hjelpe Strandskogens ved at deres prosessfullmektig, Berge, fikk et ordnet ansettelses- og fullmektigforhold.

Det samlede avtaleforhold hadde følgende fem elementer:

1. Berge ansettes som fullmektig hos Ørbeck Sørheim
2. Ørbeck Sørheim overtar prinsipalansvaret for Strandskogens sak mot staten mens Berge fortsetter sitt arbeid med forberedelse og irettføring av denne saken. Riis betaler honoraret for dette.
3. Ørbeck Sørheim og Berge etablerer kontorfellesskap. Riis betaler innredning og husleiekostnader for disse lokaler i 2 år fra februar 2004.
4. Ørbeck Sørheim bistår Riis i hans arbeide med å fremskaffe supplerende materiale og opplysninger i Riis-saken gjennom kontakter i ulike deler av statsadministrasjonen, inkl. Norges Bank, og i de politiske miljøer.
5. Riis betaler i februar 2004 Ørbeck Sørheim et beløp på kr. 500.000.- som nedskrives mot de kostnader som påløper og honorarer som blir resultatet av IØS arbeid med de aktuelle sakene.

Det er essensielt å fastholde at disse 5 elementene utgjør en samlet pakke. Det er fullstendig uholdbart i ettertid å forsøke å isolere låneavtalen uten å ta med i vurderingen Berges meget grove mislighold av punkt 2 i avtalen, hans ansvar for Strandskogens sak.

Både du og Berge deltok aktivt i inspeksjon og vurdering av alternative lokaler. Som jeg før har redegjort skriftlig for, valgte vi det billigste alternativet vi så på, nemlig i Rosenkrantz gt. 20. Fordi dette var rimelig, var det nødvendig med en viss oppussing, noe Strandskogen påtok seg. Dette ble langt billigere enn om man skulle leid eksterne håndverkere. Det var videre en diskusjon om du, Berge eller jeg skulle underskrive leiekontrakten. Både du og Berge uttrykte at det var mest naturlig at jeg, som prinsipal, tegnet kontrakten. Samtidig fasthold dere gjentatte ganger at kostnadene skulle bæres av deg. Dette kan dokumenteres av vitner og etterfølgende atferd, mht. depositum mv.

3. Berges mislighold av oppdragsavtalen med Strandskogens.

Utover våren 2004 ga Berge inntrykk av at han arbeidet intenst med å forberede Strandskogens sak mot staten, som var berammet til Oslo Tingrett 23. mai 2004. Berge deltok bl.a. med Strandskogens og meg på et to dagers arbeidsseminar på båten til Hirtshals. Uten forvarsel av noe slag og uten noen begrunnelse, trakk han seg fra saken den 7 mai, med øyeblikkelig virkning. Pga. helligdager var dette få virkedager før hovedforhandlingen. Dette skapte store problemer for Strandskogens og for meg. Retten inntok det urimelige standpunkt at Berges fratreden i tolvte time ikke ga grunnlag

for å utsette saken, slik jeg omgående begjærte. Jeg måtte legge alt annet arbeid til side og i tillegg engasjere advokat Sam E. Harris fra advokatfirmaet BA-HR for å håndtere de mange og kompliserte spørsmål som oppsto ved at Berge trakk seg. Dette påførte meg store kostnader og et meget hårdt arbeidspress i en lang periode.

Utfra det som senere er blitt kjent, er det åpenbart at særlig to forhold lå bak Berges ubegrunnede og sterkt mislige tilbaketrekning fra Strandskogens sak:

Berge var klar over at hans problemer med Tilsynsrådet for advokatvirksomhet meget snart ville bli avslørt;

Tross forsikringer om det motsatte, var han ikke skikkelig forberedet til å føre saken.

Dette kan, om nødvendig, dokumenteres. Berge var involvert i en rekke saker, for en rekke domstoler. Flere av de parter han hadde lovet å bistå, har i ettertid kontaktet meg og uttrykt skuffelse og forbitrelse, de føler seg grovt sviktet og er påført omfattende tap. Flere av dem har vurdert å forfølge dette, men mangler økonomiske ressurser. Etter hvert kom det også frem at Berge var ilagt en rekke rettergangsboter, som uten resultat ble påkjært til høyere instanser.

Berge har flere ganger løyet meg rett i ansiktet, bl.a. om forholdet til Tilsynsrådet og fremdriften av hans autorisasjon der. Regjeringsadvokaten gjorde meg oppmerksom på at autorisasjon enda ikke var gitt. Da jeg konfronterte Berge med dette, kom han med opplysninger om at det var sykdomsfravær og kapasitetsproblemer som var årsak til forsinkelsen. I ettertid opplyste Tilsynsrådet at det var de mange rettergangsbøtene som hadde ledet til at de hadde igangsatt undersøkelser som enda ikke var avsluttet den 7. mai da han trakk seg. Berge kjente selvsagt til sine egne problemer og visste at det var spørsmål om dager før hans dobbeltspill om disse spørsmål ville bli avslørt.

Når Oslo Tingrett avviste mine begjæringer om utsettelse, var hovedbegrunnelsen at Berge hadde brukt hele året 2003 til ikke å svare på rettens mange henvendelser. Bl.a. var han fraværende fra landet i flere måneder uten at retten hørte noe fra ham.

Da hovedforhandlingen i Strandskogensaken startet 23. mai, forsøkte jeg på ny å oppnå utsettelse. På ny avviste retten dette, med begrunnelse som nevnt. Jeg forklarte retten – i samsvar med råd fra advokat Harris – at jeg da ville forlate retten. Dette ville lede til en uteblivelsesdom som etter oppfriskning kunne føre til at saken ble behandlet på ny, etter skikkelig saksforberedelse. Retten ila meg rettergangsbot fordi jeg forlot rettsforhandlingene. Rettergangsbøten ble påkjært til Borgarting Lagmannsrett som opphevet den.

Fremstillingen av disse hendelsesforløp kan gjøres langt mer detaljert, men det er ikke nødvendig eller hensiktsmessig i denne sammenheng.

Mine motkrav fremgår av pkt. 2,1 i prosesskriv av 31.05.05 fra advokat Leirvik. Ansvarsgrunnlaget er det avtaleforhold som ble inngått i februar 2004 og som er omtalt ovenfor. Du har opplyst at Berge er ansatt i din tjeneste. Dette medfører et ytterligere ansvarsgrunnlag, nemlig det som følger av arbeidsgiver- og husbondansvar som er vel etablert i lovgivning og rettspraksis. Dette ansvar omfatter de skader Berge har påført tredjemenn, herunder Strandskogens.

Berges opptreden i Strandskogensaken har ført til at saken ikke har ført fram ved norske domstoler, i hvert fall ikke i denne omgang. Dette har påført Strandskogens tap i størrelsen 60-70 millioner. Hvis du og Berge skulle ønske å forfølge de problemer som er oppstått som følge av hans grove mislighold, vil dette ansvar bli vurdert forfulgt i sin fulle bredde.

Som det fremgår, er mine motkrav 87.000.- større enn lånet med renter. Jeg er imidlertid innstilt på

å la disse krav ligge, jeg har alt brukt altfor mye tid på disse spørsmål. Skulle du likevel velge å gå videre med vårt mellomværende, vil jeg selvsagt imøtegå eventuelle krav fra deg på de grunnlag som her er omtalt. Strandskogens vil løpende vurdere hvilke krav de vil gjøre gjeldende.

4. Avslutning.

Tross de store problemer Berges grove mislighold har skapt for meg og Strandskogens, har jeg likevel ønsket å hjelpe deg og din ektefelle. Årsaken er at det utvilsomt er begått en stor urett mot dere. Som kjent har jeg hatt samtaler med tidl. finansråd Tormod Hermansen, tidl. statsråd Per Kleppe og tidl. sentralbanksjef Hermod Skånland. I de to første samtaler deltok du selv.

Jeg kan forstå at du er skuffet over det virkelighetsbilde disse tre har av begivenheter tredve år tilbake i tiden. Men jeg har ingen forståelse for de ekstremt grove påstander du etterpå har fremsatt i flere brev til meg. Du påstår bl.a. at jeg skulle stå i ledtog med dem som begikk urett og overgrep mot dere. Disse beskyldningene er så meningsløse at jeg ikke ser grunn til å gå nærmere inn på dem.

En detalj vil jeg likevel kommentere: Påstanden om at jeg skulle ha ordnet det slik at rettsmøtet i Oslo Skifterett (konkursbegjæringen som ble avvist) og i Oslo Namsrett (mot advokat Aabø-Evensen) var berammet til samme tidspunkt, 1. juni 2005 kl. 0900.

?

Jeg ber deg tenke over følgende: Du hadde begjært begge møter og fikk skriftlig innkalling. Det fremgår av kjennelsen i Oslo Skifterett at du skriftlig hadde bekreftet innkallingen og tidspunktet. Du var tilstede i Namsretten, og har dermed levert beviset for at du var lovlig innkalt dit. Du hadde altså mottatt to innkallinger til samme tidspunkt. Du reagerte ikke på dette med sikte på å få det ene møtet flyttet. Dette var ditt valg, og følgene av denne unnlattelse er ditt ansvar.

Jeg har på min side mottatt en innkalling, til Oslo Skifterett, og møtte der. Jeg hadde ingen kontakt med Oslo Skifterett før 1. Juni, og ingen kontakt med Namsretten – hvordan kunne jeg det i en sak jeg ikke visste om?

På denne bakgrunn er det bare et ord som kan karakterisere påstanden om at jeg står bak denne møtekollisjonen: *Absurd.*

Jeg har forsøkt å hjelpe deg og din ektefelle fordi behandlingen av dere er en rettsskandale. Det har dessverre vist seg umulig å fortsette dette arbeidet. Jeg har flere ganger forklart deg hvorfor jeg mener Berges opptreden skader dere langt mer enn den hjelper dere. Det er forståelig at dere føler takknemlighet mot en mann som har arbeidet for dere i så mange år. Problemet er at dere sammen har utarbeidet en forståelse av virkeligheten og av det norske rettsvesen som står så langt fra den virkelighet vi andre lever i, at det blir umulig å hjelpe dere. Så lenge du velger å følge Berges råd, er jeg redd dere ikke kommer lenger.

Jeg beklager dette, det er fortsatt mitt syn at uretten i Amelia Riis-saken kan og bør rettes opp.

Med hilsen

Ingjald Ørbeck Sørheim
advokat